

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ὁ ὑποτελώνης Ἀντικυθῆρων Ἀ. Νικολαΐδης μετετέθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑποτελώνου Ζαβέρδας, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ἀ. Φακῆ.

Δι' όμοίου τής 3 Ἀπριλίου ἀνεκλήθη τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου π. ε. Β. Διάταγμα, καὶ ἀνετέθη ἡ ὑπογραφή τῶν ὑπ' ἐκείνου ὀριζομένων ἐγγράφων εἰς τὸν γεν. γραμματέα.

Δι' όμοίου τής 4 διωρίσθη ἔφορος Θήρας ὁ τής Ἐπίδ. Λιμηρᾶς Παναγ. Παπακωστόπουλος· Ἐπροχωρίου δὲ ὁ τής Βονίτζης Σ. Ζαβογιάννης καὶ Βονίτζης ὁ πρόην ταμίας Ι. Θ. Μάλωσης, προσβιβάσθη ὡς ἔφορος Ἐπίδ. Λιμηρᾶς ὁ ἐν Ἐπροχωρίῳ τοιοῦτος Ἐπαμ. Ἀθανασιάδης. Μετετέθησαν ἐναλλάξ οἱ ἔφοροι Μεσολογίου καὶ Χαλκίδος Θ. Νικόθετος καὶ Σπ. Φιλίππου, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ μὴ μεταβᾶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἔφορος Θήρας Ἀπ. Κλεάνθης.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ δασονόμος Ἀλῆ Τζελεπῆ καὶ Λεχαιῶν Κ. Ν. Λεχουρίτης, καὶ ὁ Πλατάνου Γ. Π. Καπετανάκης καὶ διωρίσθησαν εἰς μὲν τὸ πρῶτον ὁ Λεων. Ταγκόπουλος, εἰς δὲ τὸ ἕτερον ὁ Ἄνδρ. Τζέλιος.

Δι' όμοίου τής 3 διωρίσθη ἀποθηκᾶριος παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Κεφαλληνίας ὁ Π. Δελαδέτσημος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ἀ. Δρακοπούλου.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς διωρίσθη ὑπαποθηκᾶριος παρὰ τῷ τελωνεῖῳ Κερκύρας ὁ Π. Χαληνόπουλος, ἀντὶ τοῦ Μ. Βαγενᾶ, μὴ μεταβάντος εἰς τὴν θέσιν του.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀλαταποθηκᾶριος Πειραιῶς Π. Σαλωνητίδης.

Δι' όμοίου τής 18 διωρίσθη γεωμέτρης τρίτης τάξεως ὁ Θ. Ρέντης.

Δι' όμοίου τής 22 ἐπετράπη ἡ ὑπὸ ἀτέλειαν εἰσαγωγή τῶν ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν παραληφθέντων παρασῆμων.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἐπετράπη ἡ πληρωμὴ ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐπὶ δύο μῆνας ἔνεκα ἀσθενείας ἀπουσιάσαντος Π. Πετροπούλου, λογιστοῦ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.

Δι' όμοίου τής 31 Μαρτίου μετετέθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ταμίου Τριφυλίας ὁ ταμίας Μεσολογγίου Ἀ. Μαγκανάρης, ἀντὶ τοῦ ὁποίου διωρίσθη ὁ ταμίας Βονίτζης Ι. Γ. Οἰκονομόπουλος, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου διωρίσθη ὁ λογιστῆς πρώτης τάξεως Σ. Χρυσικόπουλος, εἰς τοῦ ὁποίου θέσιν διωρίσθη ὁ Σ. Βενέτης.

Δι' όμοίου τής 26 διωρίσθη ταμίας Κερκύρας ὁ Δάνος Πέκος, ἀντὶ τοῦ κ. Δ. Δίπλα, ἀπολυθέντος.

Δι' όμοίου τής 2 Μαΐου ἐχορηγήθη ἄδεια ἀπουσίας διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν εἰς τοὺς φαλαγγίτας Ἀθ. Νικολάου καὶ Νάσον Ἰωάννου.

Δι' όμοίου τής 10 διωρίσθησαν ἐξηκόνταρχοι δευτέρας τάξεως ὁ Ἰάκωβος Ν. Μεταξᾶς καὶ Ι. Δάσκας, πρόην ὑπάλληλοι τῆς καταργηθείσης ἀστυνομικῆς ἐν Ἐπτάνησιν χωροφυλακῆς.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ πρωτοκολλιστῆς τῆς ἐφορίας Χαλκίδος Ν. Ἐλευθερίου.

Δι' όμοίου τής 12 ἀπενεμήθη σύνταξις δραχ. 128 εἰς τὸν Στ. Σοφιανόν.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἐπετράπη ἡ πληρωμὴ ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰς τὸν ἔνεκα ἀσθενείας ἀπουσιάσαντα οἶκον. ἔφορον Σ. Χρονόπουλον.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἐπετράπη ἡ ὑπὸ ἀτέλειαν εἰσαγωγή φυαλῶν πρὸς χρῆσιν τῆς ἐν Πάτραις οἰνοποιητικῆς ἐταιρίας.

Δι' όμοίου τής 13 διωρίσθησαν ἀναπληρωτικὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀπαιτήσεων ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Γ. Ψύλ-

λας, Α. Κρεστενίτης, Α. Γεωργαντᾶς, Ι. Παξιμάδης, Κ. Μεταξᾶς, Ἄντ. Βῶκος καὶ Ἄντ. Μάρκου.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἀπενεμήθη σύνταξις 1) εἰς τὸν πρόην ὑπάλληλον τοῦ σφραγιστηρίου Γεωργ. Κωσταδήμον ἐκ δραχ. 52, 12 2) εἰς τὸν πρόην ταμίαν Ἰωάννην Πανᾶν ἐκ δραχμῶν 106, 49 3) εἰς τὸν πρόην Καθηγητὴν Κ. Ζαβιτζιάννον ἐκ δρ. 111, 65 4) εἰς τὸν πρόην ἔπαρχον Ἰωάννην Δρακούλην ἐκ δρ. 116, 64 5) εἰς τὸν Ἰωάννην Καραβίαν Χριστοδουλίδην ἐκ δρ. 72, 80 6) εἰς τὸν πρόην ταμίαν Β. Βερίκιον ἐκ δραχ. 86, 22 καὶ 7) εἰς τὸν πρόην ὑπελεγκτὴν Δ. Δικόπουλον ἐκ δρ. 93, 40.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἀπενεμήθη σύνταξις 1) εἰς τὸν πρόην Καθηγητὴν Ἀγ. Κολιβίαν ἐκ δραχ. 222· 2) εἰς τὸν πρόην τελων. ὑπάλληλον Καρ. Κουαρτάνον ἐκ δραχ. 56, 36· 3) εἰς τὸν πρόην διδάσκαλον Ἰω. Χρόνην ἐκ δραχ. 131, 43· 4) εἰς τὸν πρόην τελ. φύλακα Ἀθ. Βελιανίτην ἐκ δραχ. 24, 70· 5) εἰς τὸν καθηγητὴν Ι. Δελβινιώτην ἐκ δρ. 116, 2· 6) εἰς τὸν πρόην λογιστὴν Ἰωάννην Λέσσην ἐκ δραχ. 79, 94· 7) εἰς τὴν πρόην δημοδιδασκάλισσαν Ἀγγ. Στάη ἐκ δραχ. 22, 80· 8) εἰς τὸν πρόην ἔπαρχον Α. Κουρκουμέλην ἐκ δραχ. 239, 48· 9) εἰς τὸν πρόην Καθηγητὴν Φώτιον ἱερέα Κάνιαν ἐκ δραχ. 129, 76· 10) εἰς τὸν πρόην δικ. ὑπογραμματέα Ἄντ. Καίσαρα ἐκ δραχ. 72, 56· 11) εἰς τὸν πρόην δικ. γραφέα Ναθ. Κλάδην ἐκ δρ. 33, 62· 12) εἰς τὸν πρόην τελ. ὑπάλληλον Διονύσιον Τυπάλδον Πρετεντέρην ἐκ δραχ. 55· 13) εἰς τὸν πρόην ταχυδρομ. ἐπιστάτην Ν. Κακουράτον ἐκ δραχ. 103, 14· 14) εἰς τὸν πρόην ὑγειονομ. ὑπάλληλον Ν. Καλδεράρη ἐκ δραχ. 67, 52· 15) εἰς τὸν Ἰωσήφ Μοντανίνην πρόην ὑγειον. ὑπάλληλον δραχ. 115, 66· 16) εἰς τὸν πρόην διοικητ. ὑπάλληλον Ἄντ. Σαγιαβάκαν Καζαλμαγιῶς δραχ. 74, 61· 17) εἰς τὸν πρόην τελ. ὑπάλληλον Γεώργιον Βάρθη ἐκ δραχ. 70, 63· 18) εἰς τὸν πρόην δικαστ. ὑπάλληλον Σπυρ. Τοιμαζῆν δραχ. 72, 32 καὶ 19) εἰς τὸν πρόην δικαστ. ὑπάλληλον Ἄριστ. Πιέρρη Χαλικιόπουλον ἐκ δραχ. 107, 84.

Δι' όμοίου τής 10 Μαΐου ἐπετράπη ἡ ὑπὸ ἀτέλειαν εἰσαγωγή οἴνου τοῦ Κ. Κεφαλᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς Κέρκυραν ἐπαναχθέντος.

Δι' όμοίου τής αὐτῆς ἐπίσης.

Δι' όμοίου τής 13 διωρίσθη δασονόμος Σουβάλας ὁ Ἡλ. Γ. Μπουγιουκλῆς, ἀντὶ τοῦ Τ. Σαντᾶ, ἀπολυθέντος.

Δι' όμοίου τής 17 διωρίσθη δασονόμος Κεφαλληνίας ὁ Πανταζῆς Χοϊδᾶς.

Δι' όμοίου τής 19 ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ προέδρου τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν πολ. συντάξεων κ. Γ. Χρυσίδου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου διωρίσθη ὁ κ. Γ. Βλαχάκης, ὡς καὶ ὁ κ. Α. Μελετόπουλος, ὡς μέλος.

Δι' όμοίου τής 24 διωρίσθησαν 1) ὁ Κ. Στουρνάρης ἀλαταποθηκᾶριος Θερμησίας, ἀντὶ τοῦ Σ. Γρυπάρη, μετατεθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐφόρου Σπετσῶν, ἀντὶ τοῦ Ι. Γεωργιάδου, προσβιβάσθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐφόρου Μεγαλοπόλεως, ἀντὶ τοῦ Π. Τριζιμπίδα ἀπολυθέντος· 2) ὑποτελώνης Κυλλήνης ὁ Νικ. Βοϊδῆς Μαυρομιχάλης πρόην οἶκ. ἔφορος ἀντὶ τοῦ Α. Σόρμπα, μετατεθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ τελωνεῖου Ἰθάκης, ἀντὶ τοῦ Α. Ραζζικότζικα μετατεθέντος εἰς Κατάκωλον, ἀντὶ τοῦ Γ. Βεργοπούλου προσωρινῶς ἀπολυθέντος.

Δι' όμοίου τής 26 ἐπετράπη ἡ ὑπὸ ἀτέλειαν εἰσαγωγή χάρτου διὰ τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Δι' όμοίου τής 29 ἀπενεμήθη σύνταξις δραχ. 92 εἰς τὸν Ἄντ. Δεδρινόν πρόην ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνεῖου Ἰδρας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 51.

1866

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 'Ιουλίου.

ΕΥΝΟΨΙΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν ἐπενεχθησομένων ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους οἰκονομιῶν. — Ἀγγελλία ἀφορῶσα τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Περὶ τῶν ἐπενεχθησομένων ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους οἰκονομιῶν.

Μεγαλειότατε!

Ἀναλαβοῦσα ἡ Κυβέρνησίς Σου τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου εἰς περιστάσεις δυσκόλους, καὶ σταθερὰν ἔχουσα ἀπόφασιν νὰ μὴ ὀπισθοδρομήσῃ ἀπέναντι οὐδενὸς προσκόμματος, δὲν ἐβράδυνε νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἡ διαρκὴς δυσχέρεια, τὴν ὁποίαν εἰς πᾶν βῆμα ἤθελεν ἀπαντήσῃ, παρίσται εἰς τὴν λυπηρὰν κατάστασιν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ κράτους πραγμάτων καὶ τὴν ἔκπτωσιν τῆς δημοσίας πίστεως. Ἐθεώρησεν ἐπομένως καθήκον τῆς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἀφιερώσῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὰ οἰκονομικά, καὶ εἰς αὐτὰ κατὰ πρῶτον νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ἐφικτὴν τάξιν.

Ἡ Κυβέρνησίς Σου, Μεγαλειότατε, παρέλαβε ταμίειον ἐντελῶς κενὸν καὶ, τὸ χεῖριστον, ἐσβαρυσμένον μὲ ὑπερόγκους ἀπαιτήσεις πηγαζούσας οὐ μόνον ἐξ ἀναγκῶν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ νομίμων ὑποχρῶσεων τοῦ παρελθόντος. Ἡ ἀκόλουθος οἰκονομικὴ κατάστασις καταρτισθεῖσα ἐξ ἐπισήμων στοιχείων, ἐκφράζει πιστότατα δι' ἀριθμῶν ὅ,τι διὰ λόγου δυσκόλως δύνάται νὰ παρασταθῇ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς.

Οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Κράτους μέχρι τῆς 10 'Ιουνίου 1866.

Α'. Παθητικόν.

§. 1. Δάνεια χρεωλυτικά.

α) Ἐθνικὸν δάνειον τῶν 6,000,000 δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Νομβρίου 1862 ψηφίσματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀποσβεστέον χρεωλυτικῶς μὲ τόκον 6 καὶ χρεώλυτρον 1 τοῖς 0/0.

Ἐπραγματοποιήθησαν ὁμόλογα 49,301
διὰ δρ. 4930100.

Ἀπεσβέσθησαν διὰ κληρώσεως

τῷ 1863 ὁμόλ. 348 34800

τῷ 1864 » 559 55900

τῷ 1865 » 633 63300 154000

μένουν ἐν κυκλοφορίᾳ 4776100 4776100

β) Δάνειον 15000000 κατὰ τὸν Νόμον ΡΜ' τοῦ 1866 ἀποσβεστέον χρεωλυτικῶς μὲ τόκον 8 καὶ χρεώλυτρον 2 τοῖς 0/0.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου τούτου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα συνωμολόγησε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸν Φεβρουάριον ε. ε. δάνειον ἐκ δραχ. 1500000 6276100

§. 2. Δάνεια προσωρινὰ καὶ κινητὸν χρέος.

α) Ἐθν. Τράπεζα ἐπὶ παραχωρήσει τῆς προσόδου τῆς Σμύριδος μὲ τόκον 6 0/0 (ὑπόλ.) 116000

β) Ἰδία ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν μετοχῶν τοῦ δημοσίου 6 0/0 1320000

γ) Ίδια επί παραχωρήσει ένυποθήκων δημοσίων τίτλων 6 0/0	1500000	
δ) Σ. Δ. Βούρος επί ύποθήκη έν. κτημάτων 8 0/0 (ύπόλοιπον)	240000	
ε) Έντοκα γραμμάτια έν κυκλοφορία 8 0/0	6000000	
ς) Έντοκα χρέη Έπτανήσου, 5. 6. 7. και 8 0/0	4821000	13997000

§ 3. Διάφοροι λογαριασμοί.

α) Παραταθῆκαι έν γένει	1600000	
β) Χρηματικά γραμμάτια εις διαταγήν	500000	
γ) Έξωτερικοί άνταποκριταί	150000	
δ) Δικαιώματα λιμένων και προκυμαίων	300000	
ε) Τόκοι ύπερ τών μετόχων τῆς άτμοπλοϊκῆς Έταιρίας	160000	
ς) Διάφορα	300000	3010000

§ 4. Καθυστερήματα τακτικῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

α) Έξοδα διοικήσεως και ύπηρεσίας έν γένει τοῦ μηνός Μαΐου ε. ε, περίπου	2000000	
β) Όμοια προγενεστέρων μηνῶν διά τās έν ενεργεία χρήσεις ἤτοι διά προμηθείας ύλικοῦ και άλλα έξοδα τοῦ στρατοῦ και Ναυτικοῦ ὡς ἐγγίσα	360,000	
διά τās λοιπὰς ύπηρεσίας τοῦ Κράτους	1,100,000	1,460,000
γ) Έξοδα κεκλεισμένων χρήσεων έν γένει	1,000,000	4,460,000
Τὸ ὅλον τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν Δρ.		27,743,100

Β'. Ένεργητικόν.

α) Τὰ κατά τήν 10 Ιουνίου 1866 μετρητά εις τὰ δημόσια Ταμεία τοῦ Κράτους	250,000	
Τὰ καθ' ὁδὸν στελλόμενα από ταμείου εις ταμείον	36,000	286,000
β) Αί έν τῇ Έθν. Τραπεζῇ μεταχαι τοῦ δημοσίου κατά τήν σημερινήν ἀξίαν αὐτῶν	1,500,000	
γ) Τὰ πιθανῶς εισπραξίμα έκ διαφόρων λ/σμῶν, ἤτοι ἐξ ἀποληψίμων προκαταβολῶν διά μισθοδότησίας δημοδιδασκάλων, διά τὸν πορθμὸν Εὐρίπου και άλλα τοιαῦτα	750,000	2,536,000
Υπόλοιπον παθητικοῦ εις ἕαρος τοῦ δημοσίου Δραχ.		25,207,100

Έκτός τοῦ ὡς ἀνωτέρω έκ δραχμ. 2,536,000 ενεργητικοῦ ὑπάρχουσιν εις τὰ δημόσια βιβλία και άλλα ποσά έκ δραχμ. 16,700,000 περίπου, σημειούμενα πρό πολλοῦ εις τὸ ενεργητικὸν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ, ὡς παρετηρήθη και ἄλλοτε, τὰ ποσὰ ταῦτα δέν μεταβάλλουσι πράγματι τὸ παθητικὸν τοῦ δημοσίου, διότι τὰ μὲν εἶναι μεταχαι κατατεθεισὰ πρός ἐνίσχυσιν ἑταιριῶν και ἀγνοεῖται ἡ τύχη των, τὰ δὲ εἶναι καθαρά ζη-

μιαί τοῦ δημοσίου, και εις πρώτην νομοθετικὴν τακτοποίησιν θὰ κηρυχθῶσι παραλείμματα (non valeurs) ἢ θὰ καταλογισθῶσιν εις ὀριστικά έξοδα τοῦ Κράτους.

Δέν ἀπαιτεῖται θεθαίως πολλὴ μελέτη διὰ νὰ κατιδῆ πᾶς τις εις τήν συνοπτικὴν ταύτην εἰκόνα τῆς οικονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως, ὅτι ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι λίαν δυσχερῆς: ταμείον ἀλθῶς κενόν, ἀπλήρωτος ὀλόκληρος ἡ ύπηρεσία τοῦ Μαΐου, οὐχί ἀσήμαντον μέρος ὀφειλόμενον έκ τῶν παρελθόντων μηνῶν, ἀνοικτοί λ/σμοί έκ διαφόρων συναλλαγῶν τοῦ δημοσίου έκ πολλῶν χιλιάδων δραχμῶν ἀπαιτητοί εις πᾶσαν στιγμὴν και ἐπί πᾶσι τούτοις κινητὸν και ἀπαραίτητον χρέος έκ τριῶν τοῦλάχιστον ἑκατομμυρίων ἐντόκων γραμματίων.

Άλλὰ τὸ κακὸν δέν περιορίζεται ένταῦθα. Ἡ Κυβερνήσις Σου, Μιγαλειότατε, εἶρε προσέτι και τοὺς ἤδη ἐψηφισμένους προϋπολογισμοὺς τῶν δύο έν ενεργεία χρήσεων θεθαυμένους με μεγάλη ἐλλείμματα: διότι ὁ μὲν τοῦ 1865 ἀναδείξας μέχρι τοῦδε προσωρινὸν ἔλλειμμα έκ δραχμ. 2,500,000 περίπου, ὅπερ ἀνεπληρώθη διά τῆς ἐξογκώσεως τοῦ κινητοῦ χρέους, θέλει πιθανῶς ἀφήσει κατά τήν λήξιν τῆς χρήσεως ὀριστικὸν ἔλλειμμα έν ὄλιω 3,000,000 ὡς ἐγγίσα: ὁ δὲ τοῦ 1866 παρουσιάζει μὲν ὄψιν ενεργητικὴν, πράγματι ὅμως αἱ ἐπιβαρύνουσαι αὐτὸν δαπαναί εἶναι ἀνώτεραι τῶν ἐψηφισμένων και ὑπερβαίνουσι κατά πολὺ τὰ ἔσοδα.

Άποδείξεις δὲ τῆς ἀληθείας ταύτης εἶναι:

α) Έν τῷ κεφαλαίῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ χρέους ἐψηφίσθη ποσὸν 1674870, έν ᾧ προκειμένου νὰ συνομολογηθῆ δάνειον 15 000, 000, ἢ νὰ μένωσιν εις κυκλοφορίαν έντοκα γραμμάτια έκ δραχμ. 6,000,000, και νὰ ὑφίστανται τὰ ἄλλα προσωρινὰ δάνεια, και νὰ πληρώνωνται οἱ τόκοι τῶν χρεῶν Έπτανήσου οὐχί ὅπως ἤλαττωμένοι συνομολογήθησαν τὸ κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῆς Ἰονίου πολιτείας, ἀλλ' ὅπως κηζήθησαν παρ' ἡμῖν διά Β. Διατάγματος, τὸ εἰρημένον ποσὸν τῶν 1,674,870, συνομολογιζομένων και τῶν τόκων και χρεωλύτρων τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 6.000,000, π.οφανῶς καταδεικνόμενον έκ τῶν προτέρων ὡς ἀνεπαρκές, ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ ὀρισθῆ εις 2,000,000 περίπου.

β) Επληρώθησαν εις συντάξεις κατά τὸ 1865 δραχμ. 2,093, 655. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὀμολογουμένως ἐμελλε νὰ ἀυξήσῃ κατά τὸ 1866: 1) έκ συντάξεων πρώτων γερουσιαστῶν: 2) έκ συντάξεων Έπτανησίων μετὰ τήν ἀφομοίωσιν: 3) έκ συντάξεων προερχομένων έκ τοῦ εὐεργητικοῦ ὑπερ τῶν στρατιωτικῶν και τῶν ναυτικῶν Νόμου, και ὅμως έν τῷ προϋπολογισμῷ ἐσημειώθη ποσὸν έκ δραχμ. 2,100,000, έν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἀυξηθῆ εις 2,300, 000 τοῦλάχιστον. Μέχρι τέλους Μαΐου ε. ε. ἡ ὑπέρβασις ποδὸς τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εις δραχμ. περίπου 13,000 κατά μῆνα ἢ 160,000 κατ' ἔτος.

γ) Κατά τὸ 1865 ἐπληρώθησαν εις δικαιώματα και προμηθείας ἐπί καταναλωθέντος χαρτοσήμου ἀξίας 2,000,000 περίπου, ἐξαιρουμένης τῆς Έπτανήσου, δραχμὰι 562,269 και μολοῦντι προϋπελογίσθη ἡ καταναλωσις τοῦ χαρτοσήμου διά τὸ ε. ε. εις Δρ. 3,000,000, διά τὰ δικαιώματα ὅμως και προμηθείας ὀρίσθη δαπάνη μόνον Δρ. 500,000 έν ᾧ ἀπαιτοῦνται 700,000 τοῦλάχιστον.

δ) Ἀφγρέθη έκ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ διά τήν μισθοδοσίαν τῶν παρ' αὐτῷ διατελοῦντων ἀξιωματικῶν ἀναγκαία δαπάνη έκ Δρ. 40,000 ὡς ἐγγίσα, χωρὶς νὰ μετενεχθῆ ἴσον ποσὸν εις τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Έντεῦθεν ὀμολογούμενον ἔλλειμμα Δρ. 40,000.

ε) Καθ' ὑπέρβασιν τῶν διά τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προσδιορισμένων θέσεων ἐμισθοδοτήθησαν μέχρι σήμερον ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί, ναῦται και πολιτικοί, παρὰ τοῖς λιμε-

αργείοις, υπάλληλοι ἐν ὄλῳ ἄνδρες 89· ἐπομένως ὑπέρβασις πιστώσεων Δρ. 30,000.

ς) Ἐχορηγήθησαν διὰ Β. Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ καὶ κατακτοὶ πιστώσεις εἰς ἔαρος τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ Δρ. 118711.

ζ) Προμηνύεται ἄλλη ὑπέρβασις ἐκ Δρ. 50,000 περίπου ἐπὶ τοῦ κεφ. 17 ἄρθρ. 2 «μετακομίσεις καὶ ὁδοιπορίαι στρατοῦ» τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου.

Παραλείπομεν διαφόρους ἄλλας ὑπερβάσεις, αἵτινες ἔχομεν ἄφορμὰς νὰ ὑποπτεύωμεν ὅτι θέλουσι λάβει χώραν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων· ἀρκεῖ ὅτι ἐκ τῶν μνημονευθεισῶν προκύπτει ἔλλειμμα Δρ. 963,841.

Ἐὰν ἤδη ἐγκύψωμεν καὶ εἰς τὰ ἔσοδα, εἴτερι εἰλλείψεις παρουσιάζονται·

α) Τὸ προϋπολογισθὲν ποσὸν τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, περιβολίων κλπ. ἐκ Δραχ. 850,000 εἶναι ὑπερῶγον συγκρινόμενον πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθόντων ἐτῶν. Τοῦτο πρέπει νὰ περιορισθῆ μόνον εἰς Δραχ. 750,000 ὡς ἐγγιστα· ἐντεῦθεν ἔλλειμμα Δραχ. 100,000.

β) Τὸ ἐκ τοῦ ἐλαίου ἔσοδον φαίνεται ἐπίσης τῷ ξημένον κατὰ Δραχ. 100,000 περίπου, ὡς πιθανολογεῖται ἐκ τῶν προηγουμένων ἀποτελεσμάτων.

γ) Ἐκ τοῦ φόρου τῶν ζώων ἔχομεν ἐλάττωσιν Δραχ. 100,000 περίπου, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἤδη βεβαιώσεως τοῦ φόρου τούτου.

δ) Ὡς ἐκ τῆς μὴ προόδου τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν μέχρι τοῦ 1858 καθυστερουμένων δημοσίων χρεῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΚΗ' Νόμου οὔτε τὰ βεβαιούμενα οὔτε τὰ εἰσπραττόμενα ἐκ τῶν δεκαετῶν καὶ εἰκοσαετῶν δόσεων τῶν χρεῶν τούτων ἐφθάσαν ποτὲ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν 50—80,000 περίπου κατὰ μέσον ὄρον. Ἐπομένως ὁπέναντι τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειωθεισῶν 200,000 βεβίως θὰ ἔχωμεν ἐλάττωσιν περὶ τὰς 120,000 περίπου.

Οὕτω, πλὴν καὶ ἑτέρων ἐλλείψεων παρουσιασθησομένων κατὰ τὴν βεβαιώσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα, τὰ ἐκ τῶν καταδειχθεισῶν ἀνέρχεται εἰς Δραχ. 420,000.

Ξηραὶ λοιπὸν καὶ αὐταὶ αἱ πηγαὶ τῶν ἐσόδων τῆς τρεχούσης χρήσεως. Δὲν εἶναι δυνατόν, ὅχι μόνον οὐδεμίαν ἐπικουρίαν νὰ ἀντλήσωμεν ἐξ αὐτῶν διὰ νὰ θεραπεύσωμεν τὰς διὰ τὸ παρελθὸν κατεπιγούσας καὶ ἀπαραίτητους ὑποχρεώσεις μας, ἀλλ' οὐδ' εἰς αὐτὰς τὰς χρεῖας τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας νὰ ἐπαρκέσωμεν ἀπ' ἐναντίας ὁ προϋπολογισμὸς, ὅπως εἶναι ἐπισημασμένος, παρουσιάζει ἀφρευκτὸν ἔλλειμμα· καὶ ἀγαθὴ τύχη, ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἦτο τοῦλάχιστον πασίγνωστος, καὶ δὲν ἐκλόμζεν ἐκ βάθρων τὴν δημοσίαν πίστιν. Δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς ἢ κακίστη τῶν οικονομικῶν μας καταστάσεις, διαδηλουμένη ἄλλως τε καὶ ἐκ τῆς ἀνωμάλου πληρωμῆς τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, οὐδένα λαμβάνει καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τοὺς κεφαλαιούχους. Ἐντεῦθεν ἡ μεγάλη δυσπιστία τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸν δημοσίον καὶ ἡ ἀναξιοπρεπὴς καὶ ἐν πολλοῖς ἐπιζήμιος πρὸς τὰ δημόσια συμφέροντα σχέσις τοῦ δημοσίου πρὸς τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένους· ἐντεῦθεν ἡ ὑπὲρ τὸ δέον ἐλαττωθεῖσα πίστις τοῦ κοινοῦ πρὸς ὅλους τοὺς χρεωστικούς τίτλους τοῦ δημοσίου.

Δὲν εἶναι βεβίως ἀρμόδιος ὁ καιρὸς οὐδὲ ὠφελεῖ παντὰ πασι νὰ ἀνιζητήσωμεν ἐνταῦθα τοὺς λόγους τῆς παρούσης ὀφθαλμικῆς οικονομικῆς καταστάσεως. Ἡ Κυβέρνησις Σου, μεγαλειότατε, ἐσκέφθη ἀποκλειστικῶς, οὐχὶ ποῖα ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή καὶ πρόνοια τῶν πρὸ αὐτῆς διοικησάντων, ἀλλὰ τίτι τροπή

ἠδύνατο νὰ παύσῃ τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπροσκόπτως ὀδεύουσα, νὰ δυνηθῆ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους καὶ τοὺς ἀγαθοὺς τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος σκοποὺς οὐδὲν ἄλλο προτιθεμένης ἢ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Τὸ ὑπουργεῖόν Σου, Μεγαλειότατε, εὐρίσκει σφαλερὰν, ἐπικίνδυνον καὶ ἀδικὸν τὴν ἀρχὴν τῆς διὰ δανείων συμπληρώσεως τῶν δαπανῶν τοῦ κράτους. Ἐξ ὅλων τῶν οικονομικῶν συστημάτων τὸ ἐπιστημονικώτερον καὶ τὸ ἀληθέστερον εἶναι τὸ νὰ ἐπαρκῆ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς συνήθεις ἀνάγκας τῆς ἐπικρατείας διὰ τῶν κανονικῶν αὐτῆς ἐσόδων, φροντίζουσα πάντοτε νὰ οἰκονομῆ καὶ μικρὸν ἢ μέγαλον περίσσευμα πρὸς θεραπείαν ἐκτάκτων καὶ ἀπροόπτων ἀναγκῶν καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν ὑποχρεώσεων τοῦ παρελθόντος.

Τὰ δάνεια δικαιολογοῦνται μόνον, ὅταν ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους ἐπαπειλῆται ἢ ὅταν ἐκτακτοὶ ἀνάγκαι παρουσιάζονται, καθὼς καὶ ὅσάκις ἀληθῶς παραγωγικὰ κεφάλαια ἀπαιτοῦνται· ἄλλως τε διὰ νὰ δύναται ἐν ἔθνος νὰ συνομολογήτῃ ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης δάνεια, πρέπει νὰ ἔχῃ ἤδη κεκτημένην πίστιν. καὶ πίστιν δὲν ἔχει καὶ δὲν εἶναι δίκαιον οὐδὲ δύναται νὰ ἔχῃ Κυβέρνησις ζῶσα ἐν σπατάλῃ, καὶ σπατάλη εἶναι, ὅποταν αἱ τακτικαὶ δαπάναι ὑπερβαίνουσι συνήθως τὰ ἔσοδα.

Ἡ πίστις τῆς Ἑλλάδος, Μεγαλειότατε, θέλει ὀνορθωθῆ μόνον, ὅταν δυνηθῶμεν νὰ καταρτίσωμεν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν δαπανῶν καὶ ἐσόδων ἀληθεῖς καὶ ἀκριβεῖς, καὶ ὅταν ἐγκαινιάσωμεν δι' αὐτῶν ἀδιάσειστον ἰσορροπίαν. Ὅσαι αἱ οικονομολογικαὶ καὶ τραπεζικαὶ θεωρίαι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ στερεοῦ τούτου ἐδάφους δύναται νὰ ἔχωσιν ἀσφαλῆ ἔδραν· πᾶσα ἄλλη θεωρία εἶναι καθαρὰ ἀπὸ πλάνης.

Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων ὀρωμένη ἡ Κυβέρνησις Σου, Μεγαλειότατε, ὡς πρώτην ἀφετηρίαν τῶν ἔργων τῆς ἐθεώρησε τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν, διὰ νὰ πληροφορηθῆ, ἐὰν ἦ δυνατόν νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ τι τὰς δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν δευτέραν τοῦλάχιστον ἐξαμηνίαν τοῦ ἔτους, καὶ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μέρους, διὰ νὰ προλάβῃ τὸς περιπλοκάς τῆς τρεχούσης διαχειρίσεως, ἧτις πιεζόμεναι ἀπὸ τὰ βάρη τοῦ παρελθόντος, ἤθελον εἶτι μᾶλλον κατασταλῆ δυσχερῆς ὡς ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν ἐνεργειῶν δύο χρήσεων· ἀφ' ἑτέρου δὲ, διὰ νὰ θέσῃ τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς ὀρθῆς συνιάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἄλλ' ὅσον εὐχερεῖς εἶναι αἱ οικονομίαι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑνὸς ἔτους, διότι εἶναι ἐν μέρει κυρία ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ ὅσας προσθαφαιρέσεις νομίσαι ἐφικτάς, τοσοῦτον δύσκολος καθίσταται ἡ ἐλάττωσις καὶ τῆς εὐτελεστεράς δαπάνης, ὅταν αὕτη ἐπιφύσῃ ἤδη, καὶ ὅταν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς διεθνύσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν, ἀνεδέχθῃ ὑποχρεώσεις, αἵτινες κατέστησαν ἀπαραίτητον τὴν πραγματοποίησιν ταύτης.

Καὶ ὅμως ἔπρεπε, Μεγαλειότατε, νὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅχι μόνον διότι τὸ μέτρον τοῦτο συνάδει μετὰ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας πρεσβεύομεν, ἀλλὰ καὶ διότι μετὰ προϋπολογισμὸν ἀπειλούμενον ὑπὸ μεγάλου ἐλλείμματος εἶναι καὶ ἀδύνατον καὶ λίαν ἐπικίνδυνον νὰ προοδεύσωμεν. Ἐκτὸς τούτου ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ προέλθωμεν εἰς τὰ μέτρα τῆς οικονομίας, διὰ νὰ ἀπακλείσωμεν ἀπὸ τὴν διαίτησιν τοῦ τόπου τὴν περὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ ἔσοδα τῆς ὑπηρεσίας ἐπικρατούσαν πολυτέλειαν, ἧτις κατὰ μικρὸν εἰσαβίβασα ἐπολλαπλασίασεν ἀσκόπως τὸ προηγουμένον καὶ ἐβάρυνεν ἀδίκως τὸν προϋπολογισμὸν.

1 Χρέη μὴ ἀπαιτητὰ οὐδὲ κατε- πεύοντα	12212100
2 Χρέη τῆς ἐνεστώσης χρήσεως	4100000
3 Χρέη ἐπιδικητικὰ ἀναβολῆς ..	6350000
4 Χρέη ἀπαιτητὰ	5081000 27743100

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἀποδόσεως τῶν δραχ. 12.212,100 οὐδεμίαν σχεδὸν φροντίδα ὀφείλει νὰ καταβάλῃ, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, ἡ Κυβέρνησις· διότι ἀπέναντι ἐκάστου εἶδους τῶν χρεῶν τούτων ὑπάρχουν καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδέσεως.

Τὰ χρέη τῆς β' κατηγορίας εἶναι χρέη προσωρινὰ, ἀποδοθησόμενα ἐκ τῶν προσόδων τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Αἱ δὲ ὀφειλαὶ τῆς γ' κατηγορίας, μὴ οὔσαι κατεπεύγουσαι, δύνανται βαθμηδὸν ν' ἀποσβεσθῶσιν ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν ἐσόδων τῶν μελλουσῶν χρήσεων, ἐὰν τὸ πνεῦμα τῆς αὐστηρᾶς οἰκονομίας ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ κράτους διαρκῶς κατισχύῃ, ὡς εἶναι ἐλπίζομενον, εἰς τὴν πολιτείαν τῶν συμβούλων τοῦ στέμματος.

Τὸ πράγματι λοιπὸν ἀπαιτητὸν χρέος τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον ἀτάκτως ἐπερχόμενον, ταραττει τὴν κανονικὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τοῦ Κράτους καὶ παραλύει πᾶν μέτρον Κυβερνητικὸν καὶ διοικητικὸν, κλονίζον εἰς πᾶν βῆμα τὴν δημοσίαν πίστιν, εἶναι τὸ ἀνωτέρω καταδειχθὲν, συμποσούμενον εἰς δραχ. 5.081,000. Ἐν ὧσιν τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν τακτοποιηθῆ ἠσυχρόντως, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσαχθῆ ἡ πρέπουσα τάξις εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους, νὰ ᾖναι ἀκριβῆς ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ νὰ ἀνορθωθῆ ἡ δημοσία πίστις. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πάντας καὶ διὰ πᾶσαν ὕλην πρέπει νὰ ᾖναι ἀκριβεῖς, ὡς εἶναι αἱ τοῦ ἐμπορίου· πρέπει μάλιστα νὰ ᾖναι ἀκριβέστεραι ἐκεῖνου, καθ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα μύρια μέσα, ἠθικά τε καὶ ὑλικά, καὶ δυναμένη ἐκ τούτου νὰ ᾖναι ἀκριβῆς εἰς τὰς σχέσεις της, ἔχει πλειοτέραν εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, καὶ ὑποτίθεται λίαν ἀνίκανος καὶ ἐπομένως ἀναξία πάσης πίστεως, ὅταν, ἐλλείψει προνοίας ἢ συνεπείᾳ σπατάλης, ἐλλείπῃ ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ κάμνη ἡμαρτημένους ὑπολογισμούς. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐκτὸς τούτου τὸ καθῆκον νὰ ᾖναι ἀκριβῆς εἰς τὰς σχέσεις της διὰ νὰ δίδῃ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἧς προϊτταται, ἐκ τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς ἐν ἧ ἑτέτη, τὸ παράδειγμα τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς καλῆς πίστεως ἐν πᾶσι.

Ἡ ὀφειλὴ ὅθεν τῶν δραχ. 5,081,000 πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ τακτοποιηθῆ, διὰ νὰ ἀτραλισθῆ ἡ πρόσδοσις τῆς τρεχούσης χρήσεως ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἰδίας. Οὐδὲν ὠφελεῖ ἡ ἰσορροπία μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων μιᾶς χρήσεως, ὅταν παρελθούται δαπάναι ἀθρόαι καὶ ἐξαπίνης ἀποβροφῶσι τὴν πρόσδοσιν, ἧτις προωρίσθη νὰ ἰκανοποιήσῃ τὰς σημερινὰς καὶ ἀπαραιτήτους ἀνάγκας. Εἶναι θεδαίως δίκαιον νὰ συνεισφέρῃ τὸ παρὸν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς πηγάζουσας ἐκ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν χρεῶν τοῦ παρελθόντος, διότι τὸ παρὸν ἔχει τὴν γέννησίν του ἐν τῷ παρελθόντι· ἀλλ' ἡ εἰσφορά αὕτη δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἀνωτέρα τῶν δυνάμεών του. Ἀνάγκη λοιπὸν εἰς ἄλλους πόρους παρά τὰς περιορισμένας προσόδους τοῦ ἐνεστώτος νὰ ζητήσωμεν τὰ μέσα πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ὀλίγου ποσοῦ τῶν ὀφειλομένων δι' ἰκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θέλει ἐλκύσει τὴν ἰδιαιτέραν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶναι θεδαίως δύσκολον νὰ πραγματοποιηθῆ ταχέως μέτρον, τὸ ὁποῖον, ὡς πρῶτον θεμέλιον, ἔχει τὴν πίστιν τοῦ δημοσίου, καὶ ἡ πίστις αὕτη, ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ οἰκονομικά τοῦ Κράτους, εἶναι ὑπὲρ ποτε ἄλλατε ἠλαττωμένη. Ὅταν ὅμως μάθῃ τὸ κοινόν, ὅτι ἰδιαιτέρα πρόνοια ἐλήφθη περὶ τῆς τακτοποιή-

σεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ ὅτι μεγάλαι ἐλαττώσεις ἐγένοντο εἰς τὰς δαπάναις τοῦ Κράτους, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τούτων ὑπῆρξεν ἡ ἀλήθεια τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ πραγματικὴ ἰσορροπία μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως· ὅταν πρὸ πάντων δυνηθῶμεν νὰ διανύσωμεν καρτερικῶς τὸν Ἰούλιον καὶ νὰ εἰσέλθωμεν μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς ἀκολούθους προσοδοφόρους μῆνας τοῦ ἔτους, ὅποτε αἱ πρὸς τοὺς συναλλαττομένους μετὰ τοῦ δημοσίου σχέσεις μας θὰ λάβωσι χαρακτῆρα ἀξιοπρεπῆ καὶ ὀμαλόν, δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίαν, Μεγαλειότατε, ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ τοῦ Κράτους δυσχέρειαι βαθμηδὸν θέλουν ἐκλείψει. Αἱ ἐλπίδες μας αὗται ἐτι μᾶλλον ἀναπτέρονται, καθ' ὅσον δι' ὅλα τὰ ὡς ἀνωτέρω κατονομασθέντα χρέη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1866, ὅπως περιορίσθησαν ἤδη αἱ δαπάναι αὐτοῦ, ἐγγυᾶται ἀνελλειπείς τοὺς τόκους καὶ τὰ χρεώλυτρα ὑπολογιζόμενα ἐν ὄλῳ δραχ. 1,800 000, καὶ καθόσον οἱ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου ἔχουσιν οὕτω πρὸς τὰς ἄλλαι ἐγγυήσεις καὶ τὸ πραγματικόν καὶ οὐχὶ ἰδανικόν ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐν ᾧ θέλει φέρεσθαι ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν τόκων καὶ χρεωλύτρων.

Δοθείσης ἀπαξ τῆς ὠθήσεως ταύτης εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἀρκεῖ ἐκ τοῦ ἀπαιτητοῦ χρέους τῶν 5,081,000 νὰ ἀποσυρωμεν ἐκ τῆς κυκλοφορίας τρία ἢ καὶ δύο ἑκατομμύρια μόνον διὰ νὰ λάβωσιν ὀμαλὴν κίνησιν τὰ οἰκονομικά μας, νὰ ἐμπνεύσωμεν πίστιν εἰς τὸ κοινόν καὶ νὰ πείσωμεν τοὺς κεφαλαὶ οὐχους νὰ προτιμῶσι τὸ δημοσίον ταμεῖον παρὰ τὰ ἰδιωτικά καταστήματα πρὸς χρησιμοποίησιν τῶν κεφαλαίων των.

Ἄς ἰδῶμεν ἐν τέλει ποία ἡ ἀληθὴς κατάστασις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866 μετὰ τὰς ἐπενεχθείσας οἰκονομίας καὶ τὰς καταδειχθείσας ἐλλείψεις κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος ἔφερεν ἐν ὄλῳ ὡς ἔσοδα ποσὸν δρ. 28,337,600.

Τὸ ποσὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐκφράζει τὰ θεβαιωθησόμενα καὶ οὐχὶ τὰ εἰσπραχθησόμενα, εἶναι ἐν μέρει ἐξωγκωμένον, ἡ δὲ προβλεπομένη διαφορὰ μεταξὺ τῶν θεβαιωθησόμενων καὶ εἰσπραχθησόμενων εἶναι κατωτέρα τῆς συνήθους. Μ' ὅλον τοῦτο ἐὰν δοθῆ ἡ πρέπουσα ὠθησις εἰς τὴν εἰσπραξίν καὶ κατορθωθῆ, ἐν μέρει τουλάχιστον, ἡ τακτοποίησις καὶ εἰσπραξις τῶν πρὸ τοῦ 1858 καθυστερούντων, τὸ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἐκ δραχ. 26,500,000, ἐκτὸς ἀπροόπτων περιστάσεων, πιθανὸν εἶναι νὰ εἰσπραχθῇ.

Ἐξ ἄλλου μέρους τὰ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἔσοδα ἀναβαίνοντα ἀρχικῶς εἰς δραχ. 27,192,839 αὐξάνόμενα δὲ διὰ τὰς καταδειχθείσας ἀνωτέρω παραλείψεις καὶ υπερβάσεις ἐξόδων κατὰ δραχ. 845,130 προσθεμένων καὶ τῶν διὰ Β. Διαταγμάτων χρηρηθῆσων ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων 148,711

Ἀνέρχονται ἐν ὄλῳ εἰς » 28,156,680
ἐκπίπτονται αἱ οἰκονομίαι » 1,584,531
Δραχ. 26,572,149

Ἐκπίπτονται αἱ πιθανῶς κατὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως ἀδιάθετοι πιστώσεις » 300,000
μένουσι πραγματικά ἔσοδα » 26,272,149
ἀφαιρουμένων τῶν ἐσόδων » 26,500,000

Πλεόνασμα ἐσόδων » 227,851

Ἐξαρτᾶται δὲ ἐκ τῶν περιστάσεων, τὸ πλεόνασμα τοῦτο νὰ ᾖναι ἀνώτερον ἢ καὶ κατώτερον· καθ' ὅλας ὅμως τὰς πιθανότητας ἐλλειμμα δὲν θέλει παρουσιασθῆ.

Ἐὰν ἐκ τῆς τακτοποίησεως τῶν ἀπαιτητῶν χρεῶν τῆς τετάρτης κατηγορίας προκύψωσι νέα ὑποχρεώσεις ἐπιβαρύνουσαι τὰς τακτικάς δαπάναις τοῦ Κράτους, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι

10,000 θέλουν πληρώνεσθαι και οι τόκοι και οσος του κεφαλαίου, εις τρόπον ώστε μετά εν- περιπου ετη το δάνειον θέλει εξοφληθῆ ὅλο- πρως.

5) Εξ τῶν ἐντόκων γραμματίων, δραχ. 3,000,000

Του ποσού τούτου κάτοχος είναι ἡ Ἐθνική Τράπεζα, ἥτις μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ἐπὶ πα- χωρήσει τῆς σμύριδος δανείου, γεννησομένην τὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, δύναται νὰ ἐξακο- πη εἰσπράττουσα τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκάστοτε ποιουμένης σμύριδος, καὶ δι' αὐτοῦ ὄχι μόνον ὡς τόκους θέλει ἀπολαμβάνει πλήρεις, ἀλλὰ καὶ μέρος τοῦ κεφαλαίου.

Ἀφαιρουμένων ὅθεν τῶν ὡς ἀνωτέρω μὴ ἀ- κτητῶν δραχ. 12,212,100

ἐκ τοῦ ὀλίκου χρέους τοῦ Κράτους ἀνερχομέ- νου, ὡς εἴρηται, εἰς δραχ. 27,743,100

μένει ὑπόλοιπον δρ. 15,531,000

Ἄλλ' ἐξ αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰ ἐξῆς ποσά, ἅτινα ἐσημειώθησαν μὲν ἀνωτέ- ρω εἰς τὰ ἐν γένει χρέη τοῦ Κράτους, ἀφορῶσιν ὁμως δαπάνας ἀνηκούσας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τρεχούσης χρήσεως 1866 καὶ πρέπει νὰ ἐξο- φληθῶσι, καὶ θέλουν ἐξοφληθῆ ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς αὐτῆς χρήσεως, ἀρ' οὐ ἐν αὐτῇ διὰ τῶν ἐπι- νεχθεισῶν οἰκονομιῶν κατεστάθῃ ἡ ἰσορροπία μεταξὺ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἡτοι

α) Τὰς κανονικὰς τοῦ Κράτους δαπάνας τοῦ μηνὸς Μαΐου ε. ε. δρ. 2000000

β) Τὰς τῶν προγενεστέρων μηνῶν ὡσαύτως τοῦ τρ. ἔτους 1000000

γ) Ὅσα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῆς τρεχούσης χρήσεως προκατέβαλον αἱ παρελθούσαι διαχειρίσεις καὶ ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ ἡ ἐνεστῶσα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς ἐσόδων, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι, τὰ μὲν ἔσοδά τῆς μέχρι 31 Μαΐου ε. ε. ἀνῆλθον εἰς δρ. 4100000 τὰ δὲ ἐξόδα 5200000 1100000 4,100,000

11431000

Ἐκ τῶν ὑπολοίπων, ὡς ἀνωθεν, δραχμῶν δύναται νὰ ἀναβληθῶσιν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιβάρυνσης τῶν πισωτῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας τὰ ἐξῆς:

α) Εξ τῶν ἐντόκων γραμματίων

Ἐκ τούτων, ἐκτὸς ὧν εἶναι κάτο- χος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ παρουσιασθῶσι πρὸς ἐξαργύρωσιν πλέον τοῦ ἐνὸς περίπου ἐ- κατομμυρίου, εὐχαριστουμένων τῶν κα- τῶν εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ τόκου ἀπο- λαβὴν ἦτοι

Τὰ εὐεργετικὰ ταμεία τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ διὰ δραχ. 350000

Διάφοροι ιδιώται 650000 1000000

β) Εξ τῶν ἐντόκων χρεῶν τῆς Ἐπτανήσου

Ἐκ τῆς πείρας πειθόμεθα, ὅτι τοιού- των χρεωγράφων ἡ ἐξαργύρωσις δὲν θέ-

λει ἀπαιτηθῆ, διότι οἱ κάτοχοι εὐχα- ριστοῦνται ἀπολαμβάνοντες τακτικῶς τοὺς τόκους· οὐχ ἦττον ὁμως ποσὸν πε- ρίπου δραχ. 1200000 ὀφείλομεν νὰ ἀπαι- τηθῆ, ἐπομένως τὸ μὴ ἀπαιτηθὲν ποσὸν συμποσοῦται εἰς δραχ. 3600000

γ) Εξ τῶν παρακαταθηκῶν

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐγγράφονται αἱ παντὸς εἴδους καὶ πάσης φύσεως παρακαταθήκαι. Τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀνέρ- χεται ἤδη ἐν ὄλῳ εἰς δραχ. 1600000· ἀλλ' ἐκ τῆς πείρας εἶναι ἀποδεδειγμέ- νον, ὅτι μόνον τὸ 1/4 συνήθως καὶ ἀλ- ληλοδιαδόχως ζητούμενον ἀποδίδεται, ὥστε τὸ μὴ ἀπαιτητὸν ἀναβαίνει εἰς 1200000

δ) Εξ τῶν χρηματικῶν γραμματ.

Καὶ ἡ μερὶς αὐτῆ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ληφοδοσίας παρουσιάζει συνήθως χρέος τοῦ δημοσίου διαρκές, ἀυξομειου- μένον κατὰ τὰς περιστάσεις· ὑπολογί- ζεται δὲ τὸ μὴ ἀπαιτητὸν εἰς 300000

ε) Εξ τῶν διαφόρων λογαριασμῶν

Ὅσα μένουσι συνήθως εἰς ἔαρος τοῦ δημοσίου μὴ ἀπαιτητὰ 150000

ς) Εξ τῶν δικαιωμάτων τῶν λι- μένων καὶ προκυμαίων

Μόνον πρὸς τοὺς λιμένας Κατακόλου καὶ Σκοπέλου ὑποχρεούμεθα νὰ ἀπο- δώσωμεν ἀμέσως τὰ ὑπὲρ αὐτῶν εἰσπε- πραγμένα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀνερχόμε- να περίπου εἰς δραχμὰς 200000, ὑπὲρ τῶν λοιπῶν δὲ καταβάλλομεν μόνον, ὅσα ἀναγκαιοῦσιν εἰς ἐκτελούμενα ἔργα· ἐπομένως ἔχομεν διὰ τὴν τελευταίαν κατηγορίαν μὴ ἀπαιτητὸν ποσὸν δρ. 100000 6350000

ὥστε τὸ κυρίως ἀπαιτητὸν χρέος τοῦ δημοσίου περιορίζεται εἰς δραχ. 5081000

ἦτοι.

Διὰ τὸ δάνειον Βούρου	240090
Διὰ ἔντοκα γραμματία	2000000
Διὰ ἔντοκα χρέη Ἐπτανήσου	1221000
Διὰ παρακαταθήκας	400000
Διὰ χρηματικὰ γραμματία	200000
Διὰ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἀνταποκριτὰς	150000
Διὰ τοὺς λιμένας καὶ τὰς προκυμαίας	200000
Διὰ τόκους τῶν μετοχῶν τῆς ἀτμο- πλοϊκῆς ἐταιρίας	160000
Διὰ διαφόρους λ/σμούς	150000
Διὰ καθυστερήματα τῆς χρήσ 1865	460000
Διὰ ὅμοια κεκλεισμένων χρήσεων	1000000
	<u>6181000</u>

ἀφαιρέσει τῆς διὰ τὴν χρῆσιν 1866 προκαταβολῆς 1100000

Τὸ ὅλον ὡς ἀνω 5081000

Τοιουτοτρόπως τὸ χρέος ὀλόκληρον τοῦ δημοσίου ἀνερχόμενον εἰς δραχ. 27743100

διαίρεται ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως του εἰς τὰς ἐξῆς τέσσαρας κατηγορίας

καί εἰς ταύτας θέλουν ἐπαρκέσει τὰ τακτικά τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐσοδα.

Ὁμολογεῖται νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὸ ἐν ἰσχύϊ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμέστων φόρων σύστημα ἔχει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ μέγιστον ἔλλειμμα τοῦ νὰ ἀπαιτῆ τὸ μέγιστον μέρος τῶν φόρων παρὰ τῶν φορολογουμένων κατὰ τὸ δεύτερον ἐξέμνηον τοῦ ἔτους. Ἐν τούτοις οἱ μῆνες τοῦ πρώτου ἐξαμήνου εἶναι μῆνες σχετικῶς ἀγαθοὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς εἰσπράξεως, ἐν ᾧ τὰ ἐξοδα διανέμονται ἐξ ἴσου σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου μηνὸς καθίστανται ὑπερλίττα. Ἡ κατάσταση αὕτη, φυσικὴ συνέπεια τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος, ἀπαιτεῖ νὰ ὑπάρχωσιν πρόχειρα ἐναποταμιεύματα εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς πιστωτικὰ καταστήματα, διὰ νὰ χρησιμῶνται ἐν τῷ ἔτι πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν πρώτων μηνῶν ἀνεγκλίττα προκταβολαί. Ἄλλοτε τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν τοῦ ἐναποταμιεύματος τούτου ὑπῆρχεν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, καὶ ὅταν αἱ ἐνιαύσιοι πρόσοδοι ἀνέβαινον εἰς 15,000,000, τὸ ἀσφαλὲς ἐναποταμίευμα ὑπελογίζετο κατὰ μέγιστον μὲν ὄρον, διὰ τὰ ἔτη τῆς ἀφορίας, εἰς δραχ. 3,400,000, καὶ κατ' ἐλάχιστον, διὰ τὰ ἔτη τῆς εὐφορίας, εἰς 1,800,000. Εἶναι λοιπὸν φανερόν ὅτι σήμερον, ὅποτε αἱ πρόσοδοι καὶ αἱ δαπάναι τοῦ κράτους σχεδὸν ἐδιπλασιάσθησαν, ἐν ᾧ τὸ φορολογικὸν σύστημα δὲν μετεβλήθη, τὸ ἐναποταμίευμα τούτου δὲν δύναται νὰ ᾔηαι κατὰ μέσον ὄρον ἔλαττον τῶν 5,000,000. Ἰπάρχοντος τοῦ ἐναποταμιεύματος τούτου ὄχι μόνον ἡ πορεία τῆς ὑπηρεσίας καθίσταται εὐχερής, ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ὠφελεῖαι προκύπτουσιν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ὅποτε τὸ δημόσιον ᾔηαι εἰς κατάστασιν ἐγκαίρως νὰ πληρώνη τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ὑπηρεσίας.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγαλειότητός σου νὰ λάβῃ εἰς σπουδαίαν σκέψιν καὶ νὰ ἐνθουσιασθῆται οἰκονομικὰ εἰς τρόπον ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐξασφαλισθῆ ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτούμενον ἐναποταμίευμα. Τὸ καθ' ἡμᾶς, Μεγαλειότατε, θέλομεν μεριμνήσει καὶ περὶ τούτου, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος καὶ αἱ περιστάσεις μᾶς τὸ ἐπιτρέψωσι.

Προομιιάσαντες, Μεγαλειότατε, τὴν εἰσοδὸν μας εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῆς ὅσον ἐνεστὶ τακτοποιήσεως τῶν οἰκονομικῶν, ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν τύχη παρὰ τῆς Υ. Μ. τῆς δεούσης ἐνισχύσεως, ἥτις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν μέτρων, τὰ ὅποια κατὰ τι αὐστηρά, ἐγγυῶνται τὴν καλίωσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὰς τύχας ἡ Θεοῖα πρόνοια ἐνεπιστεύθη εἰς τὰς χεῖρας τῆς Υ. Μεγαλειότητος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Ἰουνίου 1866.
Τῆς Ὑπετέρας Μεγαλειότητος
Εὐπειθέστατοι ὑπῆκοοι καὶ πιστοὶ θεράποντες.
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.
Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Πρόεδρος, ΕΠ. ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Δ. ΔΡΟΣΟΣ, ΑΡΤΕΜ. ΜΙΧΟΥ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν

Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 12 Φεβρουαρίου ε. ε. διορίσθησαν ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1839 Διατάγματος οἱ ἐφέται Γ. Κυριακοῦ, Β. Κομνηνός καὶ Ἀριστ. Οἰ-

κονόμου καὶ οἱ λογισταὶ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου Ἐμ. Γλυκὺς, Ν. Οικονόμου καὶ Γ. Δρόσου.

Δι' ὁμοίου τῆς 25 τοῦ ἰδίου, διορίσθη ὑποτελώνης Πύλου ὁ Κ. Φωτόπουλος, πρώην ταμίας Τριφυλίας, ἀντὶ τοῦ Η. Γκότση παραιτηθέντος, ὁ δὲ Μ. Ἀγγελόπουλος διορίσθη ὑπαποθηκάριος τοῦ Τελωνείου Σύρου, ἀντὶ τοῦ Ἀθ. Κατσιδήμου, ἀπολυθέντος ὡς ἐλλειμματίου.

Δι' ὁμοίου τῆς 28 ἰδίου ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ Δασονόμοι Ἀλητζίελεπῆ καὶ Πύργου Χ. Λυγούρης καὶ Α. Πέτροβας καὶ μετετέθη εἰς τὸ Δασονομεῖον Πυλίας ὁ Δασονόμος Πλατάνου Κ. Ντουνιαῖς, διορίσθησαν δὲ Δασονόμοι, εἰς μὲν τὸ Δασονομεῖον Ἀλητζίελεπῆ καὶ Λεχαιῶν ὁ κ. Ν. Λεγουρίτης εἰς τὸ τοῦ Πύργου ὁ Γ. Στανκῶφ καὶ εἰς τὸ τοῦ Πλατάνου ὁ Γ. Καπετανάκης.

Δι' ὁμοίου τῆς 3 Μαρτίου κατηργήθη ἡ ἐν Λεχαιαῖς συσταμένη εἰδικὴ ἀλαταπ θήκη καὶ ἐσυστήθη τοιαύτη εἰς Κυλλήνην, ἀνατεθείσης τῆς διαχειρήσεως εἰς τὸν ὑποτελώνην.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἀλαταποθηκάριος Λεχαιῶν Π. Στεριόπουλος.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς διορίσθησαν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῆς κατὰ τὸ 1865 διαχειρήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων τῶν πολιτ. ὑπαλλήλων ὁ Ν. Βούλγαρης ἐλεγκτῆς, Στ. Μαυρογένης καὶ Β. Κονοφάος πᾶρεδροι παρὰ τῷ Ἐλεγκτ. Συνεδρίῳ.

Δι' ὁμοίου τῆς 4 ἐπληρώθη ὁλόκληρος ἡ μισθοδοσία δύο μηνῶν εἰς τὸν τελωνοφύλακα Εὐθ. Καραμπατέαν ἀπουσιάσαντα λόγῳ ἀσθενείας.

Δι' ὁμοίου διορίσθη ἀλαταποθηκάριος Μύλων Ναυπλίας ὁ Ἀναστ. Σωτηρίου, ἀντὶ τοῦ Ἀλεξ. Πανταζοπούλου, ἀπολυθέντος.

Δι' ὁμοίου τῆς 10 διορίσθη 1) οἰκονομικὸς ἐφορὸς Μεγαρίδος ὁ Ἀντ. Κρίσπης· 2) οἰκον. ἐφορὸς Θήρας ὁ Ἀλεξ. Κλεάνθης· 3) γραμματεὺς τῆς ἐφορίας Ναυπακτίας ὁ Φιλ. Δημητριάδης· 4) ἐπρωδιβάσθη ὡς γραμματεὺς τῆς ἐφορίας Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας ὁ Σ. Παπαλουκάς εἰς τὴν ἐφορίαν Ναυπακτίας καὶ ἐγένοντο δεκταὶ αἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραιτήσεις 1) τοῦ Γ. Σ. Δελαγραμμάτη ἐφορῶν Θήρας καὶ 2) τοῦ γραμματέως τῆς ἐφορίας Καλαμῶν Διονυσίου Γιαννετάκη.

Δι' ὁμοίου τῆς 11 ἐπρωδιβάσθη ὁ ὑποτελώνης Κυπαρισσίας Σ. Πικουλάκης ὡς τοιοῦτος εἰς Πύλον, ἀντὶ τοῦ Κ. Φωτοπούλου μὴ δεχθέντος.

Δι' ὁμοίου τῆς 12 ἐπληρώθη ὁλόκληρος ὁ μισθὸς εἰς τὸν λόγῳ ἀσθενείας ἀπουσιάσαντα τέταρτον γραμματέα τοῦ τελωνείου Σύρου Π. Καίτην.

Δι' ὁμοίου τῆς 16 παρητήθη ὁ γεωμέτρης δευτέρας τάξεως Ὄθων Μίρμπαχ.

Δι' ὁμοίου παρητήθη ὁ Γεωμέτρης δευτέρας τάξεως Ι. Τηρεῦς.

Δι' ὁμοίου τῆς 19 διορίσθη ἀποθηκάριος τοῦ τελωνείου Κερκύρας ὁ Σπ. Βάρθης, ἀντὶ τοῦ Ἰω. Μέξα, ἀπολυθέντος προσωρινῶς.

Δι' ὁμοίου τῆς 12 ἀντικατεστάθη ὡς μέλος τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν πολ. συντάξεων ὁ Ἰω. Πολυχρονιάδης, διορισθεὶς ἐλεγκτῆς παρὰ τῷ Ἐλεγκτ. Συνεδρίῳ, διὰ τοῦ Α. Σιμπούλου τμηματάρχου.

Δι' ὁμοίου τῆς 24 ἐπετράπη ἡ ἀπὸ ἀτέλειαν εἰσαγωγὴ 700 πηλίνων διαφραγμάτων πρὸς χρῆσιν τῶν τηλεγράφων.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς διορίσθη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου τῶν πολ. συντάξεων ὁ τμηματάρχης Ε. Δάσιος, ἀντὶ τοῦ Π. Ἀγαλοπούλου, παραιτηθέντος.

Δι' ὁμοίου τῆς 26 προϋδιβάσθη ὁ μέχρι τοῦδε τμηματάρχης πρώτης τάξεως Σ. Βάρβογλης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γενικοῦ γραμματέως, ὁ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως Α. Σιμόπουλος προϋδιβάσθη πρώτης τάξεως.

Ἡθέλομεν ἄλλως τε παραλείψει, Μεγαλειότατε, ἐν τῶν ἱερωτέρων καθηκόντων μας πρὸς τε τὸν Θρόνον καὶ τὴν πατρίδα, εἰάν ἐκ δειλίας ἢ ἄλλων προσωπικῶν λόγων δὲν ἀνελαμβάνομεν μετὰ θάρρους τὴν εὐθύνην τοῦ νὰ σταματήσωμεν τὸ κακόν, ὅσον ὁ χρόνος επέτρεπε, ζητοῦντες τὴν δυνατὴν θεραπείαν αὐτοῦ, ἀφ' ἑνὸς διὰ τοῦ ἐφικτοῦ περιορισμοῦ τῶν ἤδη ἐψηφισμένων δαπανῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν βεβαιωμένων ἐσόδων, ἧτις δὲν εἶναι κατορθωτὴ εἰμὴ διὰ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀπροσωπολήπτου εἰσπράξεως τῶν φόρων τῶν τε ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν.

Δὲν ἀγνοοῦμεν, Μεγαλειότατε, ὅτι τὸ μέτρον, ὅπερ λαμβάνομεν, ἀναγκάζον ἡμᾶς νὰ ἀφήσωμεν ἐκτὸς ὑπηρεσίας τινὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, ἀποβαίνει ἐν μέρει σκληρόν. Ἰπείκοντες ὁμῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀναποδράστου καθήκοντος, ἔχομεν τὴν συναίσθησιν ὅτι ὑπηρετοῦμεν τὰ ἀληθῆ τῆς ὑπηρεσίας συμφέροντα.

Δὲν ἀρνούμεθα ἐπίσης, ὅτι ἡ παρελθούσα ἀγορία ἔφερεν εἰς τὸν τόπον καιρίας πληγᾶς· διότι ὡς ἐκ τῆς ἀποτυχίας τῶν δημοτριακῶν καρπῶν ἠναγκάσθη ὁ λαὸς νὰ προμηθευθῇ τὸν ἄρτον τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ τιμὰς ὑπερόγκους. Ἐντεῦθεν ἡ καταναγκαστικὴ ἀπαίτησις τῶν παλαιῶν ὀφειλῶν, ἀνευ τινὸς συγκαταβάσεως, ἤθελεν εἶσθαι ἔργον σκληρόν καὶ ἠδύνατο, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἐλαττώσῃ τὰ παραγωγικὰ τοῦ λαοῦ κεφάλαια· διὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου τὸ ὑπουργεῖον θέλει ἐπαγρυπνήσει, ὥστε ἡ καταδίωξις νὰ ἦναι αὐστηρὰ κατὰ τῶν ἐχόντων ἀλλὰ δυστροποῦντων· ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἅπας ὁ λαὸς καὶ αὐτοὶ οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, πάσης τάξεως καὶ ἀποχρώσεως, ἀπαιθλόποντες εἰς τὰς περιστοιχούσας τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου δυσχερεῖς περιστάσεις, δὲν θέλουσιν ἀρνηθῆ εἰς αὐτὴν τὴν εἰλικρινῆ συνδρομήν των.

Ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐκτεθέντων, ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἀνεθεωρήσαμεν τὰς διαφόρους δαπάνας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπηνέγκαμεν τὰς ἀκολουθοῦσας οικονομίας.

Ἐπὶ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.	Δραχ.	277,216
»	Ἐξωτερικῶν.	» 89,230
»	Δικαιοσύνης.	» 71,542
»	Ἐσωτερικῶν.	» 344,598
»	Ἐκκλησιαστικῶν.	» 109,542
»	Στρατιωτικῶν.	» 446,953
»	Ναυτικῶν.	» 245,450
Τὸ ὅλον Δραχ.		1,584,531

Τὰς λεπτομερείας αὐτῶν εὐρίσκει ἡ ἑμετέρα Μεγαλειότης εἰς τοὺς συναπτομένους εἰδικούς ἐκάστου Ἰπουργείου πίνακας.

Καί τοι προβάντος τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους ἠδυνάμεθα νὰ διαπράξωμεν καὶ ἄλλας οικονομίας· ἀλλ' ἕνεκα τῶν περιστάσεων καὶ πρὸ πάντων διότι ἡ ὑπηρεσία ἐν πολλοῖς ἀνέλαβεν ἤδη ὑποχρεώσεις, ἐπροτιμήσαμεν νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ καταδειχθέντα ποσά, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐκτείνωμεν τὸν κύκλον τῶν οικονομικῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν προσβάλλουν τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1867, τὸν ὅποιον μετ' ὀλίγον θέλομεν συντάξει διὰ νὰ ὑποβάλωμεν προσεχῶς εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θέλουσιν προσαχθῆ καὶ ὅλα τὰ ἔργα, ὅσα χρήζουσιν τῆς κυρώσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, καὶ περὶ τὰ ὅποια θέλομεν ἐνασχοληθῆ ἅμα εἰσαγάγωμεν τὴν δυνατὴν τακτοποίησιν εἰς τὰ οικονομικὰ καὶ ἐμπεδώσωμεν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω οικονομικῶν, τὰς ὁποίας οἱ Ἰπουργοὶ ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πραγματοποιήσωσιν, ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ κλάδῳ, κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους, καὶ διὰ τῆς δραστηρίου καὶ ἀμερολήπτου εἰσπράξεως τῶν νο-

μίμων φόρων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἡ Κυβέρνησις Σου, Μεγαλειότατε, ἐλπίζει, ὅτι τὸ ἰσοζύγιον μεταξὺ ἐσόδων καὶ δαπανῶν ἐπιτεύχθη, καὶ ἴσως κατορθωθῆ, ἂν αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, νὰ μείνῃ καὶ τι περίσσευμα. Οὕτω δύναται νὰ βαδίσῃ ἡ Κυβέρνησις Σου ἐπὶ τὰ πρόσω μετὰ πεποιθήσεως, καὶ μετὰ θάρρους νὰ ἀτενίσῃ εἰς τὸ μέλλον τοῦ τόπου καὶ τοῦ Θρόνου.

Ἀλλὰ τακτοποιηθέντων τῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ μένει τὸ ζήτημα τῆς διαχειρίσεως. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι βεβαία ἤδη, ὅτι ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς τρεχούσης χρήσεως εἶναι ἀποχρώντως ἐξησφαλισμέναι. Ἀλλ' ἡ ἱκανοποίησις τῶν νομίμων ἀπαιτήσεων, ὅσαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ παρελθόντος, καὶ αἵτινες δὲν ἀποκλείονται ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς διαχειρίσεως, μένει ἐκκρεμῆς, καὶ δύναται εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ περιπλέξῃ τὴν κανονικὴν πορείαν τῶν οικονομικῶν. Δὲν ἀρκεῖ λοιπὸν, ἐκεῖ ὅπου περιέστησαν τὰ πράγματα, νὰ ἔχωμεν προϋπολογισμὸν ἰσόρροπον μετὰ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως· πρέπει νὰ ληφθῇ συνάμα καὶ κατάλληλόν τι μέτρον περὶ τῶν ὀφειλομένων ἐκ παρελθουσῶν διαχειρίσεων.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμώμενον τὸ ὑπουργεῖον, ἐζήτησε τίνι τρόπῳ ἠδύνατο νὰ καταπαύσῃ ἡ ἀνωμαλία αὕτη καὶ κατὰ συνέπειαν προήλθεν εἰς τὰς ἐξῆς σκέψεις.

Κατεδείχθη ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης, ὅτι τὰ χρέη τοῦ Κράτους παντὸς εἶδους ἀνέρχονται μέχρι τῆς 10. Ἰουνίου ε. ε. εἰς δραχμ. 27,743,100. Ἀλλὰ δὲν εἶναι βεβαίως ἅπαντα ἀπαιτητὰ καὶ κατεπιέγοντα· ὑπάρχουσιν τινὰ, ἅτινα ὡς ἐκ τῶν ὄρων, ὑφ' οὗς διωμολογήθησαν καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῆς ὀφειλῆς, δὲν εἶναι οὔτε ἀπαιτητὰ οὔτε κατεπιέγοντα. Ὅταν ταῦτα διακριθῶσι, μανθάνομεν ἀκριβῶς, ποῖα εἶναι τὰ ἀνεπίδεκτα ἀνάβολῆς ἐξοφλήσεως, περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει σπουδαίως καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ μεριμνήσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Χρέη μὴ ἀπαιτητὰ οὐδὲ κατεπιέγοντα.

- 1) Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια ἐν γένει ἐκ δραχ. 6,276,100
 Τούτων τὰ χρεώλυτρα καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται τακτικῶς ψηφίζομένης τῆς δαπάνης εἰς τοὺς ἐτήσιους προϋπολογισμούς. Ἀπαιτεῖται μόνον ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον συνομολογηθὲν μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκ δρ. 1,500,000 νὰ σημειωθῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν.
- 2) Τὸ δάνειον ἐπὶ παραχωρήσει τῆς προσόδου τῆς σμύριδος, ἐκ δραχ. 116,000
 Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξοφλήθησεται ἐντὸς τοῦ τρ. ἔτους ἐκ τοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν καταβαλλομένου ἀντιτίμου τῆς σμύριδος.
- 3) Τὸ δάνειον ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν μετοχῶν ἐκ δρ. 1,320,000
 Τὸ δημόσιον, καὶ ἂν ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπότισιν, δὲν ἔχει ἀνάγκην χρηματικῶν κεφαλαίων, διότι ὁλόκληρον τὸ χρέος καλύπτεται ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ἐνεχυριασμένων ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς 1000 μετοχῶν του.
- 4) Τὸ δάνειον ἐπὶ παραχωρήσει ἐνυποθήκων δημοσίων τίτλων ἐκ δρ. 1,500,000
 Διὰ τὸ δάνειον τοῦτο εἰσπράττει ἡ ἰδία Τράπεζα τὰς ἐκχωρηθείσας αὐτῇ ὁμολογίας φαρτῶν κτημάτων. Ὁ τόκος δὲ τοῦτο ὡς καὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου ψηφίζεται εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν. Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τοῦ ἐτήσιως εἰσπραττομένου δεκατημορίου τῶν ὁμολογιῶν ἀνερχομένου εἰς δραχμὰς